

בעניין:

אילן ביטון, ת.ז. 022956957

מרח' עמק חפר 14, נתניה

טל': 050-6230467; פקס: 03-7181112

דוא"ל: ilanbit9@gmail.com

ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר יחיאל וינרוט (מ.ר. 38066) ו/או טל שחף (מ.ר. 79763)

ממשרד ד"ר י. וינרוט ושות' – עורכי דין

רח' תובל 40, רמת גן 5252247

טל': 03-7181111; פקס': 03-7181112

דוא"ל: Office@weinrothlaw.com

המבקש;

- נ ג ד -

חברת א.ז. שפע השקעות בע"מ, ח.פ. 513948976

(מלון אגריפס בוטיק ירושלים (להלן: "המלון"))

מרח' אגריפס 15, ירושלים 9430208

טל': 02-5700616; פקס: 02-5700617

דוא"ל: Hotel@agripas.com

המשיבה;

סוג התביעה שאישורה מבוקש: 205 – תובענה ייצוגית שעניינה חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981.

הסעד המבוקש: הצהרתי, צווי עשה ולא תעשה; כספי (אישי: 2,476 ₪; קבוצתי: 96,360,000 ₪

(הערכה))

אגרה: 5,959 ₪, בהתאם לפרט 11ב' לתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007.

דבר קיומו של הליך נוסף: אין

מועד חתימת המסמך: 28.9.2023

בקשה לאישור תובענה כייצוגית

[לפי ס' 5(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006]

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות כדלקמן:

1. לאשר את התובענה המצורפת כנספח 1 לבקשה זו (להלן: "התובענה") כתובענה ייצוגית בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות" ו/או "החוק"), ובכפוף לכל שינוי שבית המשפט הנכבד יחליט עליו ביחס לבקשה.
2. לקבוע, כי התובענה נכנסת בגדר סעיף 3(א) בצירוף פרט 1 לתוספת השנייה לחוק.
3. לקבוע, בהתאם לסעיפים 10(א) ו-14(א)(1) לחוק, כי הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה תוגדר כך:

"כל שומרי הכשרות אשר התארחו במלון אגריפס בוטיק ירושלים

שבבעלות המשיבה החל מיום 24.5.2017 ועד למועד הגשת הבקשה"

(להלן: "הקבוצה").

4. לחילופין, מתבקש בית המשפט הנכבד להגדיר באופן שונה את הקבוצה, בהתאם לשיקול דעתו.
5. לקבוע, בהתאם לסעיף 14(א)(2) לחוק, כי המבקש יהיה התובע הייצוגי, וכי באי כוחו הח"מ יהיו באי כח הקבוצה.
6. לקבוע, בהתאם לסעיף 14(א)(3) לחוק, כי עילות התביעה כנגד המשיבה הן כדלקמן:
- (א) **איסור הטעיה** – בהתאם לסעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת הצרכן**"), בדגש על ס"ק 1, 4, 6, 7 ו-14.
 - (ב) **איסור הפעלת השפעה בלתי הוגנת** – בהתאם לסעיף 3(א) לחוק הגנת הצרכן.
 - (ג) **הפרת חובת גילוי לצרכן** – בהתאם לסעיף 4(א)(1) וכן 4(ב) לחוק הגנת הצרכן.
 - (ד) **איסור הונאה בבית אוכל** – בהתאם לסעיף 3 לחוק איסור הונאה בכשרות, תשמ"ג-1983 (להלן: "**חוק איסור הונאה בכשרות**").
 - (ה) **איסור הונאה במכירה** – בהתאם לסעיף 5 לחוק איסור הונאה בכשרות.
 - (ו) **עוולת התרמית** – בהתאם לסעיף 56 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת הנזיקין**").
 - (ז) **עוולת הרשלנות** – בהתאם לסעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין.
 - (ח) **הפרת חוזה והפרת חובת תום הלב** – בהתאם להוראות חוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973 ובפרט סעיף 39.
 - (ט) **עשיית עושר ולא במשפט** – בהתאם להוראות חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979.
 - (י) **הפרת חובה חקוקה** – בהתאם לסעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין.
7. לקבוע, בהתאם לסעיף 14(א)(4) לחוק, כי הסעדים הנתבעים יהיו כדלקמן:
- (א) מתן צו הצהרתי לפיו המשיבה הפרה את הוראות הדין עת הציגה את המלון כ- "כשר" מבלי להחזיק בתעודת כשרות.
 - (ב) מתן צו מניעה לפיה המלון יימנע מלהציג עצמו כ- "כשר" בכל הפלטפורמות בהן הוא מציג עצמו ככזה.
 - (ג) מתן פיצוי לחברי הקבוצה בסך של 96,360,000 ₪.
8. לקבוע, כי תפורסם הודעה לחברי הקבוצה בהתאם לסעיף 25 לחוק באופן שייקבע על ידי בית המשפט הנכבד.
9. לחייב את המשיבה בהוצאות התובענה הייצוגית והבקשה דנא, בגמול למבקש ושכר טרחה לבאי כוחו בגין הבקשה דנא ובגין התובענה הייצוגית, בהתאם לחישוב שיפורט להלן.

א. הרקע העובדתי

10. המבקש, תושב ישראל שומר תורה ומצוות, התארח במלון בשני מועדים שונים :
- א) בשבת פרשת נח, החל מיום 28.10.2022 ועד ליום 29.10.2022. בעבור אירוח זה שילם המבקש סך של 739.68 ₪. העתק קבלה מצ"ב כנספח 2.
- ב) בשבת פרשת תצווה, החל מיום 3.3.2023 ועד ליום 4.3.2023. בעבור אירוח זה שילם המבקש סך של 737.52 ₪. העתק קבלה מצ"ב כנספח 3 ;
11. המשיבה היא חברה פרטית המאוגדת כדין בישראל. המשיבה מחזיקה ומפעילה את מלון אגריפס בוטיק (Agripas Boutique Hotel) בעיר ירושלים.
12. המשיבה פרסמה (ועודה מפרסמת) את המלון בתפוצה רחבה ובמסגרת פרסום זה היא הציגה ומציגה מצגי שווא, ולפיהם המלון והאוכל המוגש על ידו הינם "**כשרים**" ואף הגדילה לעשות ובמספר הזדמנויות הציגה מצג של כשרות "**מהדרין**" והחזקה בתעודת כשרות מטעם "**ירושלים ירושלים**". זאת, למרות שהמלון אינו כשר ואינה מפוקח על ידי הרבנות ירושלים (או כל גוף מוסמך אחר).
13. המשיבה הציגה (ועודה מציגה) מצג כוזב של עובדה, בידיעה שהיא כוזבת, מתוך כוונה שהציבור הנמנה על חברי הקבוצה יפעל בהתאם למצג זה. ואכן, כל אותם אנשים הנמנים על חברי הקבוצה אשר התארחו במלון על בסיס המצג הכוזב, "נפלו בפח" ונכשלו באיסור חמור של אכילת אוכל שאינו כשר.
14. המשיבה, אשר מודעת היטב לשיעור שומרי הכשרות המתארחים אצלה במלון (בין היתר, בשל חזותם ; בשל הבקשות הרבות ל- "עזיבה במוצאי שבת" שאף היו כרוכות בתשלום ; בשל הפניות הרבות המתקבלות בנושאי שירותי הדת במלון כאמור כנספח 4 המצ"ב ; ועוד), עושה כן במזיד ובכוונת מכון, והכל מתוך מטרה להגדיל את מספר הלקוחות שלה ולהפיק רווח כלכלי.
15. להלן מספר דוגמאות למצגים כוזבים של המשיבה ברשת האינטרנט :
- א) באתר הבית של המלון נכתב כך (עד היום הזה) : "**Our breakfast counts with a Kosher Certificate**". העתק צילום מסך מצ"ב כנספח 5.
- ב) בעמוד המלון באתר Agadoo נכתב, תחת הכותרת "אינטרנט וכשרות", כך : "**כשרות – כשר מהדרין**". העתק צילום מסך מצ"ב כנספח 6.
- ג) בעמוד המלון באתר "פשוט ישראל" נכתב, בין היתר, כך : "**במלון מוגשת ארוחת בוקר (הערות : קונטיננטלית וכשרה)**". העתק צילום מסך מצ"ב כנספח 7.

(ד) בעמוד המלון באתר Booking נכתב, בין היתר, כך: **"במקום האירוח יש מסעדה כשרה באישור הרבנות הירושלמית"**. העתק צילום מצ"ב כנספח 8. משפט זה נכתב גם באתר Agoda. העתק צילום מצ"ב כנספח 9.

(ה) במהלך חודש ינואר 2020 אחד המתארחים הפוטנציאליים שלח שאלה באתר Booking: **"מה כשרות המלון?!"**. ביום 24.1.2020 אתר Booking פרסם את תשובת המלון: **"רבנות ירושלים"**. העתק צילום מצ"ב כנספח 10.

(ו) במקום אחר באתר Booking נכתב כך: **"breakfast info continental, Kosher"**. העתק צילום מצ"ב כנספח 11.

(ז) בעמוד המלון באתר Easy נכתב, תחת שם המלון, כך: **"בית מלון כשר"**. העתק צילום מצ"ב כנספח 12.

16. בנוסף, להלן מקבץ דוגמאות לכך שהמשיבה מטעה את קהל לקוחותיה גם באמצעות מענה טלפוני ו/או פרונטלי מטעמה:

(א) ביום 30.4.2023 המבקש התקשר למלון ושאל את פקידת הקבלה איזו כשרות יש למלון. האחרונה השיבה: **"רבנות ירושלים"**. אולם לאחר שהמבקש שאל לשמו של המשגיח, האחרונה התחילה להתפתל ולאחר המתנה העבירה את השיחה לפקיד קבלה אחר. כאשר נשאל פקיד הקבלה האם המלון מחזיק בתעודה מטעם "הרבנות ירושלים", הוא השיב בשלילה ואמר שהתעודה היא מטעם "איגוד הרבנים של הרב ויצמן" וכי היא נמצאת בקבלה. העתק תמלול השיחה מצ"ב כנספח 13.

כבר כאן ייאמר, כי לא זו בלבד שארגון "איגוד הרבנים" אינו מוסמך לתת כשרות (ומיותר לציין כי הוא אינו "רבנות ירושלים" ואין קשר בינו לבין "רבנות ירושלים"), אלא שחמור מכך, מדובר בארגון שפורסמה לגביו הזהרה מפורשת מטעם היחידה הארצית לאכיפת חוק איסור הונאה בכשרות התשמ"ג-1983, תחת הכותרת **"מצג כשרותי בניגוד לחוק"**. העתק הזהרת היחידה הארצית מצ"ב כנספח 14;

(ב) ביום 30.4.2023 התקשר המבקש למלון ושאל את פקידת הקבלה האם יש למלון כשרות. פקידת הקבלה השיב במהירות, תוך שהוא בולע את המילים, כך: **"אגדת מהדריין ירושלים"**. לאחר שהמבקש תמה על כך שאינו מכיר את ה- "כשרות" הזו, השיב פקידת הקבלה: **"זה שם הכשרות [..] זה מה כתוב אני לא יודע"**. המבקש ביקש את הטלפון של אותו גוף, אולם פקידת הקבלה אמר שאין מספר טלפון על התעודה. העתק תמלול השיחה מצ"ב כנספח 15.

(ג) ביום 30.4.2023, בשעה 21:31, המבקש נכנס למלון ושאל את פקידת הקבלה האם יש למלון כשרות. הפקיד השיב מייד: **"רבנות ירושלים"** אולם כאשר המבקש ביקש לראות את התעודה, הפקיד הציג לו תעודה אחרת (שאינה תעודת כשרות) אשר לא רק שהמילים

"רבנות ירושלים" אינן כתובות בה, אלא שצוין בה מפורשות כך: **"המקום בפיקוח רבני פרטי ואינו בפיקוח/כשרות מהרבנות"**. העתק תמלול הסרטון מצ"ב כנספח 16.

(ד) ביום 16.7.2023 פנתה הגב' תמי ימין, מכרה של המבקש, למלון ושאלה האם למלון יש תעודת כשרות. פקיד הקבלה השיב: **"כניש כשרות"**. בעקבות זאת, הגב' ימין ביקשה לקבל את מספר הטלפון של המשגיח, ובשיחה עם "המשגיח" הוא אמר לה כך: **"אני אומר המטבח הוא אך ורק חלבי והוא מפוקח על ידינו. כן"**. בהמשך, חזר על הדברים: **"אני אומר זה אך ורק חלבי יש להם מטבח חלבי בלבד והוא מפוקח על ידינו הוא כשר כן"**. כאשר הגב' ימין שאלה מי זה "הם" ומה זה איגוד הרבנים, השיב המוקדן: **"איגוד הרבנים זה כמו ארגון צוהר אבל חרדי"** ומייד לאחר מכן ניתק באופן המדגים היטב את חששו מהכיוון שאליו הולכת השיחה. העתק תמלול השיחה מצ"ב כנספח 17.

17. ויודגש: המבקש אינו יודע ממתני המלון אינו מחזיק בתעודת כשרות מטעם הרבנות ירושלים; אולם, ברור שלכל הפחות החל מיום 24.5.2017 (אם לא קודם לכן) המלון אינו מחזיק עוד בתעודת כשרות. כך, בין היתר:

(א) בהודעה שמסרה הרבנות הראשית לישראל ביום 24.5.2017 נכתב כך: **"לשאלת רבים הננו להודיע בשם רבנות ירושלים כי אין למלון אגריפס בירושלים תעודת הכשר ופיקוח מטעמה כלל, וזאת חרף המצג הכשרותי של בד"ץ 'כתר הכשרות' המתבצע בניגוד לחוק איסור הונאה בכשרות התשמ"ג 1983 [...]. יובהר כי בביקורת של מפקחי היחידה הארצית במקום נמצא כי במקום מטבח המשמש לחלבי בלבד ואף אינו מהדרין כמוצג וזאת על אף שבפרסומים שונים מופיע כי מוצע אירוח במלון לחג השבועות ומבדיקה מתברר כי האירוח צפוי לכלול גם ארוחות בשריות. אין לרבנות כל אחריות למקום ושומר נפשו ירחק!"**. העתק הודעת עדכון כשרות מיום 24.5.2017 מצ"ב כנספח 18.

בהקשר זה יובהר, כי "בד"ץ כתר הכשרות", הנזכר בעדכון הנ"ל כמי שהעניק למלון שירותי פיקוח, הינו גוף שגם לגביו פורסמה הזהרה מטעם היחידה הארצית לאכיפת חוק איסור הונאה בכשרות, ולפיה גוף זה "אינו מוסמך בשום אופן להעניק תעודת הכשר בהתאם לחוק איסור הונאה בכשרות". העתק עדכון הונאה כשרות מיום 28.12.2006 מצ"ב כנספח 19;

(ב) בהודעה שמסרה הרבנות הראשית לישראל ביום 27.3.2018 נכתב כך: **"ירושלים: מרבנות ירושלים נמסר כי למקומות הבאים אין תעודת כשרות או שהוסרה תעודת הכשרות: מלון אגריפס, רח' אגריפס"**. העתק הודעת עדכון כשרות מיום 27.3.2018 מצ"ב כנספח 20.

(ג) ביום 18.7.2023 המבקש פנה למנהל תחום פיקוח ברבנות הראשית לישראל, הרב רפאל יוחאי, ושאל אותו האם המלון החזיק בתעודת כשרות מאת הרבנות במהלך 6 השנים האחרונות. ביום 12.9.2023 התקבלה תשובת הרב רפאל יוחאי כדלקמן:

"שלום רב,

בהתאם לנתונים שנמסרו על ידי הרב שמואל זמלמן – מנהל אגף כשרות ושחיטה ברבנות והמועצ"ד ירושלים, למקום לא היתה תעודת כשרות מטעמם מזה חמש שנים לפחות למלוו אגריפס על כל המשתמע.

למותר לציין כי הצגת המלון על ידי בעליו ככשר בכתב ללא תעודת כשרות בתוקף מרבנות מוסמכת מהווה עבירה על חוק איסור הונאה בכשרות התשמ"ג – 1983.

העתק תכתובת המייל מיום 12.9.2023 מצ"ב כנספח 21.

18. לדברים נודעת חומרה יתרה שעה שהמשיבה ונציגיה ידעו ויודעים היטב כי הם מטעים את ציבור הלקוחות. להלן מקבץ דוגמאות שנכתבו על ידי לקוחות המלון:

(א) ביום 14.7.2022 נכתבה באתר Booking התגובה הבאה: "אין כשרות לארוחת בוקר בשונה ממש [כך במקור - הח"מ] שהציגו בכניסה למלון" העתק אסמכתא מצ"ב כנספח 22.

(ב) ביום 16.8.2022 נכתבה באתר booking התגובה הבאה: "כמעט סגרנו ארוחת בוקר במלון, אך כשבאנו לראות את תעודת הכשרות מצאנו שהיא בכלל לא מעודכנת והיא מלפני כשלוש שנים. שבעייני זה דבר חמור מאוד שהפקידה בטלפון אומרת שהכשרות מהודרת בהשגחת הרבנות מהדרין ירושלים וזה מכשיל הרבה יהודים". העתק אסמכתא מצ"ב כנספח 23.

(ג) ביום 1.1.2023 נכתבה באתר Booking התגובה הבאה: "restaurant is kosher but not teouda". העתק אסמכתא מצ"ב כנספח 24.

(ד) ביום 4.5.2023 נכתבה באתר Booking התגובה הבאה: "כשרות הארוחות במלון הינה ע"י 'איגוד רבנים'. על אף שבאתר המלון היה כתוב שהארוחות הינם בכשרות הרבנות ירושלים". העתק אסמכתא מצ"ב כנספח 25.

(ה) ביום 1.6.2023 נכתבה באתר Booking התגובה הבאה: "חבל שהמלון לא מדגיש כי הכשרות שלו איננה של הרבנות אלא של גוף פרטי שהרבנות לא מאשרת כלל..." העתק אסמכתא מצ"ב כנספח 26.

19. הנה כי כן, המשיבה מטעה לאורך השנים ביודעין את ציבור לקוחותיה ולא רק שהיא מציגה את עצמה ככזב כ"כשרה" (ולעתים אף כ"כשרה למהדרין"), אלא אף מציגת ספציפית כי היא מחזיקה בכשרות מטעם רבנות ירושלים, וזאת בזמן שאין בידה תעודת כשרות כלשהי מאת שום גוף מוסמך, תוך שהיא עושה שימוש עקבי, פעם אחר פעם, בגופים שאינם מוסמכים כלל לתת תעודת כשרות, ואף הוצאו לגביהם הזהרות מפורשות מאת היחידה הארצית לאכיפת חוק הונאה בכשרות. התנהלות המשיבה מלמדת בבירור, כי מדובר במהלך ציני מכוון ומחושב, כעניין שבשיטה, והכול על חשבון ציבור לקוחותיה התמימים במטרה להתעשר על חשבונם שלא כדין וממניעים של בצע כסף.

ב. עילות התביעה

ב.1. חוק הגנת הצרכן

20. אין ולא יכול להיות חולק על כך שהמשיבה הינה "עוסק" וכי חברי הקבוצה הינם "צרכנים" כהגדרתם בחוק הגנת הצרכן. מדובר בנותן שירות דרך עיסוק ובמקבל שירות לשימוש שעיקרו אישי. במקרה דנא, ההטעיה דנא נעשתה הן במעשה, הן במחדל, הן בכתב, הן בעל פה ובעניין מהותי.

21. סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן, האוסר על הטעיית הצרכן, קובע כך :

"2. (א) לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה:

(1) הטיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות;

(6) זהות היצרן, היבואן או נותן השירות;

(7) השם או הכינוי המסחרי של הנכס או השירות;

(14) חוות דעת מקצועית או תוצאות של בדיקה שניתנו לגבי טיב הנכס או השירות, מהותם, תוצאות השימוש בהם, והסיכונים הכרוכים בהם;

(ג) הוראות סעיף זה יחולו גם על פרסומת".

22. כמתואר לעיל, המשיבה הטעתה את המבקש (וכן את הציבור כולו) במעשה ובמחדל, בעל פה ובכתב ביחס לטיבו ומהותו של השירות במלון. כך, המשיבה הציגה עצמה כ- "כשרה" שעה שהיא לא החזיקה במועדים הרלוונטיים בתעודת כשרות. כמו כן, המשיבה הציגה עצמה באופן כוזב כמפוקחת על ידי "הרבנות ירושלים" ובכך את הטעתה את הציבור ביחס לשם השירות; לזהות נותנו; ולחוות דעת מקצועית שניתנה לגבי טיבו.

23. ברע"א 2837-98 ארד נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ (נבו 2.3.2000) הוגדר המונח "הטעיה" לצרכי חוק הגנת הצרכן כך :

"הטעיה היא הצהרה כוזבת. ההטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות. הטעיה יכולה ללבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מצג שווא הכולל פרטים שאינם תואמים את המציאות; השנייה, הטעיה במחדל, קרי: אי-גילוי פרטים מקום שיש חובה לגלותם (ראו: ג' שלו דיני חוזים [9], בעמ' 225; ד' פרידמן, נ' כהן חוזים (כרך ב) [10], בעמ' 787). ודוק: אין דין עילת הטעיה לפי דיני החוזים כדינו של איסור ההטעיה על-פי חוק הגנת הצרכן. בעוד שבדיני החוזים על-מנת שתתגבש עילת הטעיה נדרש כי הצד הטוען להטעיה אכן טעה ובשל טעותו זו התקשר בחוזה (ראו סעיף

15 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973, הרי שהאיסור מכוח חוק הגנת הצרכן רחב יותר והוא חל על כל דבר... העלול להטעות צרכן'... גם אם הלה לא הוטעה בפועל (ראו: סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן וכן ע"א 1304/91 טפחות – בנק משכנתאות לישראל בע"מ נ' ליפרט [1], בעמ' 326).

24. התנהלות המשיבה אף עולה לכדי הפעלת השפעה בלתי הוגנת כאמור בסעיף 3(א) לחוק הגנת הצרכן הקובע כך:

”3(א). לא יעשה עוסק, במעשה או במחדל (בסעיף זה – מעשה), בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, דבר העלול לפגוע ביכולתו של צרכן לקבל החלטה אם להתקשר בעסקה עמו, באופן שיש בו שלילה של חופש ההתקשרות של הצרכן או פגיעה מהותית בחופש ההתקשרות שלו (להלן – הפעלת השפעה בלתי הוגנת).”

25. המשיבה אף הפרה את חובת הגילוי לצרכן הקבועה בסעיף 4(א)(1) לחוק הגנת הצרכן הקובע כך:

”4(א). עוסק חייב לגלות לצרכן –
(1) כל פגם או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס.”

26. במקרה דנא, ברי כי אילו המשיבה הייתה מגלה לציבור לקוחותיה הנמנים על חברי הקבוצה כי היא אינה מחזיקה בידה בתעודת כשרות, לא רק שהדבר היה מפחית באופן משמעותי מערכו של הנכס מבחינתם, אלא שהם לא היו מתארחים במלון כלל.

27. המשיבה אף אחראית להטעיה בפרסומת מכוח סעיף 7 לחוק הגנת הצרכן המטיל אחריות, בין היתר, על מי שמטעמו נעשתה הפרסומת. וכך קובע סעיף 7(א)(1) לחוק:

”7(א). היתה הטעיה בפרסומת, יראו כמפירים את הוראות סעיף 2 –
(1) את מי שמטעמו נעשתה הפרסומת ואת האדם שהביא את הדבר לפרסום וגרם בכך לפרסומו”

28. כאמור, המשיבה ידעה היטב כי היא אינה מחזיקה בתעודת כשרות וקל וחומר שהיא ידעה שאין בידה תעודת כשרות מאת ”הרבנות ירושלים”, אולם הדבר לא מנע ממנה מלפרסם את המלון כ”כשר” (ולעתים אף ”כשר מהדרין”), ועוד בהשגחת ”רבנות ירושלים”.

2.2. חוק איסור הונאה בכשרות

29. כאמור, המשיבה פרסמה את המלון כ- ”כשר”, ובמספר הזדמנויות אף הציגה אותו כ- ”כשר מהדרין” ואף כמפוקח מטעם ”הרבנות ירושלים”. בפועל, מסתבר כי כל מצגי המשיבה היו כוזבים.

30. סעיף 1א לחוק איסור הונאה בכשרות מגדיר את מטרת החוק כדלקמן :

"מטרתו של חוק זה לאפשר לצרכן של מצרכים שמבקש לשמור על דיני הכשרות ומנהגיה להסתמך על תעודת הכשר, ולמנוע הטעיה".

בהקשר זה נפנה גם לע"א 8037-06 ברזילי נ' פרינר (הדס 1987) בע"מ (נבו 4.9.2014) שם קבע בית המשפט העליון כך :

"חוק איסור הונאה בכשרות והתקנות שהותקנו מכוחו – כשמים כן הם. אין הם אלא נדבך שהמחוקק ראה להוסיף בהקשר המיוחד שבפנינו על חוק הגנת הצרכן, וזאת מפאת חשיבותה של הכשרות לחלק ניכר של האוכלוסייה, ובשל רגישותו של הנושא. עיקר ייעודו של חוק איסור הונאה בכשרות הוא, אמנם, להגן על הצרכן שומר המצוות שלא יונו אותו בכשרות, כדי שלא ייכשל בעניין החשוב לו מבחינה הלכתית-דתית [...]. ואולם, לצד התכלית הדתית האמורה נועד חוק איסור הונאה בכשרות לשרת גם תכלית נוספת, הנובעת מאופיו "הצרכני"... (עמ' 445)

כן ראו: בג"ץ 7203-00 מעדני אביב אוסובלנסקי בע"מ נ' מועצת הרבנות הראשית (נבו 12.12.2001) שם קבע בית המשפט העליון כך :

"ייעודו של החוק הוא להגן על צרכן שומר-מצוות שלא יונו אותו בכשרות; זו תחילתו של החוק, זה המשכו, זה סופו, זו תכליתו. הלכה למעשה אפשר לא היה צורך כלל בחקיקתו של חוק איסור הונאה, שכן תכליתו – מניעת הטעיה בכשרות – היה ניתן להשיגה, ובנקל, באמצעות חוק שקדם לחוק ההונאה, הלא הוא חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981. חוק הגנת הצרכן אוסר (בסעיף 2(א)(1) בו) על הטעיית צרכן בכל עניין מהותי – תוך קביעתן של סנקציות מתאימות – ודי היה בו כדי להגן על המבקשים לעצמם אך אוכל כשר בלבד. אלא שמפאת חשיבותה של הכשרות לחלק ניכר של האוכלוסייה, ובשל רגישות הנושא, ראה המחוקק לייחד חוק לנושא זה. ואולם מבחינה מתודולוגית ועקרונית אין בייחודו של חוק ההונאה לעניינו כדי לשנות ממהותו כחוק שייעודו הגנת הצרכן; בעיקר הצרכן שומר-המצוות ואולם לא רק הוא." (עמ' 207)

31. כמפורט בהרחבה לעיל, המשיבה רמסה ברגל גסה את הוראות החוק אשר נועד, בין היתר, למנוע הטעיה של כל אותם צרכנים המבקשים לשמור על דיני הכשרות ומנהגיה. כך, בין היתר המשיבה הפרה את סעיף 3(א) האוסר על הונאה ב-"בית אוכל"¹ כדלקמן : **"בעל בית אוכל לא יציג בכתב את בית האוכל ככשר, אלא אם כן ניתנה לו תעודת הכשר"**; וכן את סעיף 5 האוסר על הונאה

¹ סעיף 1 לחוק איסור הונאה בכשרות מגדיר "בית אוכל" כך : **"מקום שבו עוסקים במכירה לציבור של מצרכים או בהגשתם, לשם אכילה או שחיה במקום, וכן אטליז, ולעניין בית מלון – החלקים של בית המלון שבהם עוסקים בהכנתם של מצרכים או בהגשתם לשם אכילה או שתיה במקום"**

במכירה כדלקמן: **"העוסק במכירת מצרכים לציבור לא ימכור ולא יציע למכירה מצרך שלא ניתנה בעדו תעודת הכשר תוך הצגתו בכתב ככשר"**. משמעות הדברים ברורה וחמורה.

3.ב. עולת התרמית

32. כידוע, עניינה של עולת התרמית הוא בהגנה על מי שהסתמך על מצג שווא זדוני. סעיף 56 לפקודת הנזיקין המגדיר את עולת התרמית קובע כך:

"תרמית היא הַצָּג כוזב של עובדה, בידיעה שהיא כוזבת או באין אמונה באמתותה או מתוך קלות ראש, כשלא אכפת למציג אם אמת היא או כוזב, ובכוונה שהמוטעה על ידי ההיצג יפעל על פיו; אולם אין להגיש תובענה על היצג כאמור, אלא אם היה מכוון להטעות את התובע, אף הטעה אותו, והתובע פעל על פיו וסבל על ידי כך נזק ממון"

33. בענייננו, המשיבה הציגה מצג כוזב של עובדה בידיעה שהיא כוזבת, ולכל הפחות מתוך קלות ראש, ומתוך כוונה שציבור הצרכנים שהוטעה יפעל על פי מצג זה. במקרה דנא, כל אותם אלה שנמנו על חברי הקבוצה פעלו על סמך המצב הכוזב וסבלו, עקב כך, בין היתר, נזק ממון.

4.ב. רשלנות

34. המשיבה חבה חובת זהירות מושגית וקונקרטית כלפי כלל ציבור לקוחותיה. משהפרה את חובות הגילוי המוטלת עליה, הרי שהמשיבה התרשלה בקיום חובתה כלפי חברי הקבוצה.

35. אין ספק, בפרט לאור האמון של ציבור הלקוחות במשיבה, ומכוח חובת הזהירות של המשיבה כלפי חברי הקבוצה, כי המשיבה חייבת להציג לכלל לקוחותיה את כלל המידע הרלוונטי, אותו היא מחויבת לגלות על פי חוק; וכן לפעול בשקידה ראויה על מנת למנוע כל נזק שהוא ללקוחות, בפרט לנוכח פערי הידע והמידע אשר בינה לבין חברי הקבוצה.

36. אי הגילוי על ידי המשיבה, באופן המנוגד להוראות החוק, מהווה הפרה בוטה של חובת הזהירות של המשיבה כלפי המבקש וכלפי יתר חברי הקבוצה, כאשר חזקה היא כי צרכן נותן אמון בעוסק ומניח כי הוא פועל בהתאם להוראות הדין תוך הקפדה מדוקדקת על זכויותיו.

37. סעיף 35 לפקודת הנזיקין, שכותרתו – "רשלנות", קובע:

"עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות - הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עוולה."

38. בהמשך לכך קובע סעיף 36 לפקודת הניזקין, שכותרתו – "חובה כלפי כל אדם", כי:

"החובה האמורה בסעיף 35 מוטלת כלפי כל אדם וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של דברים להיפגע ממעשה או ממחדל המפורשים באותו סעיף."

39. בפסק הדין ע"א 243/83 עיריית ירושלים נ' גורדון, פ"ד לט(1) 113 נקבע, כי מקום שניתן לצפות נזק, כעניין טכני, קיימת חובת זהירות. בענייננו, ברור שהמשיבה יכלה והייתה צריכה לצפות את הנזקים שהם תוצר ישיר של התנהגותה.

5. הפרת חוזה והפרת חובת תום הלב

40. בהתנהלותה של המשיבה כמפורט לעיל, הפרה המשיבה גם את חובותיה החוזיות במישור מערכת היחסים החוזית שבינה לבין חברי הקבוצה; שהרי בין המשיבה לבין חברי הקבוצה, מתקיימים יחסים חוזיים אשר נוצרים במסגרת הסכם ההתקשרות בין הצדדים.

41. בנוסף, כאשר קיימת הוראת חוק המקנה לאחד הצדדים זכות על פי דין, יש לקבוע כי הוראת חוק זו מקבלת גם **תוקף חוזי**, במסגרת מערכת הזכויות והחובות החוזיות בין הצדדים (ר' ע"א 391/80 לסרסון נ' שיכון עובדים (נבו 11.4.84)).

42. בנוסף, העובדה שהמשיבה הציגה ומציגה לחברי הקבוצה מצגי שווא מטעים ואסורים, מהווה הפרה של החובה המוטלת עליה בין היתר מכוח סעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג-1973, לנהוג **בתום לב ובדרך מקובלת**. לא יכול להיות חולק, כי מי שמציג מצגי שווא ללקוחותיו לאורך שנים, ביוזעין ובמכוון, לא יכול להיחשב כמי שנוהג "בתום לב ובדרך מקובלת".

6. עשיית עושר ולא במשפט

43. חובת המשיבה לפצות את המבקש ואת חברי הקבוצה, קמה גם מכוח התעשרותה של המשיבה שלא במשפט.

44. לעקרון המחייב השבה במקרה של עשיית עושר ולא במשפט, יסודות עמוקים בשיטתנו, המעוגנים בחוק ובפסיקה. בפסק הדין ע"א 8728/07 אגריפרס אינטרנשיונל בע"מ נ' שמואל מאירסון (נבו 15.7.2010), כתב כבוד השופט א' רובינשטיין בהקשר זה את הדברים הבאים:

"למעלה מהצורך, אוסיף כי חובת ההשבה של המשיבים קמה לא רק בהסתמך על כך שהתעשרותם נעשתה תוך הפרת ההסכם עם המערער. התנאי לפיו קמה החובה להשיב התעשרות אם זו נעשתה 'שלא כדין' אינו מתקיים רק במצבים בהם הופר דין 'חיצוני' לדיני עשיית העושר ולא במשפט, כגון הוראת דין, הוראה בהסכם או ביצוע עוולה, אלא גם במצבים בהם ההתעשרות נעשתה באופן 'בלתי צודק'."

45. בפסק הדין ע"א 347/90 סודהגל בע"מ נ' ריקרדו ספילמן פ"ד מז(3) 459, נאמרו בהקשר זה הדברים הבאים :

"המבחן הרגיל להיותה של התעשרות "שלא על-פי זכות שבדין" -
במשמעות סעיף 1(א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 -
הוא בהיותה בלתי צודקת על-פי תחושת הצדק והיושר ...".

46. המשיבה למעשה מנצלת את פערי הידע והכוחות שבינה לבין חברי הקבוצה, תוך שהיא מטעה אותם ומפרה את חובות הגילוי המוטלות עליה מכוח החוק. כתוצאה מכך, המשיבה "קוצרת" לעצמה "רווח עוולתי" משמעותי שלא היה מגיע לידיה לו קיימה את חובותיה על פי דין ובכך היא למעשה מתעשרת שלא כדין על חשבון חברי הקבוצה.

47. בהקשר זה מופנה בית המשפט הנכבד לדבריו של כבוד השופט עמירם בנימיני בבש"א (ת"א) 24655/06 פרחן נ' מולטילוק בע"מ (נבו 9.2.2009) :

"...מטרה שלישית ונוספת של התובענה הייצוגית - לצד מטרות הפיצוי וההרתעה - והיא מודגשת היטב בפסיקת בתי המשפט בארה"ב: נטילת הרווחים הלא-חוקיים מידיו של הנתבע (disgorgement of ill-gotten gains) ומניעת התעשרות שלא כדין (ראה ס. דויטש, 'עשור לתובענה הייצוגית הצרכנית - סיכום ביניים ומבט לעתיד', שערי משפט ד(1) התשס"ה 9, 21, 32). פרופ' דויטש מדגיש במאמרו הנ"ל, כי המטרות של הרתעה והשבת הרווח הבלתי-חוקי הן העיקר בתובענות ייצוגיות, ולא הפיצוי האישי."

48. במקרה דנן, המשיבה שילשלה כספים לכיסה אך בשל הפרות הדין על ידה, כאשר אלמלא מעשיה ו/או מחדליה, היא לא הייתה זוכה בכספים כלשהם מאת לקוח שומר כשרות כלשהו.

7.2. הפרת חובה חקוקה

49. כמפורט לעיל, המשיבה הפרה את חובותיה בין היתר לפי חוק הגנת הצרכן ועל פי חוק איסור הונאה בכשרות.

50. התנהגותה זו של המשיבה, מהווה הפרת חובה חקוקה כמשמעותה בסעיף 63 לפקודת הנזיקין, הקובע כי :

"(א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של

**פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני
או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או
הגדר שעמם נמנה אותו פלוני."**

51. לניתוח היסודות הנדרשים במסגרתה של העוולה ר' ע"א 145/80 ועקנין נגד המועצה המקומית בית שמש, פ"ד לז(1) 113.
52. אין חולק כי החובות החקוקות אשר הופרו על ידי המשיבה, נועדו לטובת כלל צרכניה, ובכללם המבקש וחברי הקבוצה.
53. כן ברור, כי מעשיה ו/או מחדליה המטעים והאסורים של המשיבה, העומדים בניגוד לחובותיה, הם "**הגורם בלעדיו אין**" לנזקים מושא תובענה זו, כפי שיפורטו להלן. לפיכך, לא יכולה להיות מחלוקת, כי מדיניותה האסורה ומחדליה של המשיבה במקרה דנא, מקיימים את מלוא יסודותיה של עוולת הפרת חובה חקוקה.

ג. הנזק

54. במעשיה המתוארים לעיל, גרמה המשיבה לחברי הקבוצה הן נזק ממוני והן (ואף בעיקר) נזק שאינו ממוני, כמפורט להלן.

1.ג. נזק ממוני

55. כאמור, המשיבה הטעתה את חברי הקבוצה, אשר התארחו במלון על סמך מצג השווא שהוצג להם. לפיכך, על המשיבה להשיב לחברי הקבוצה את הסכום שגבתה מהם בגין האירוח במלון במועדים הרלוונטיים.
56. סך הנזק הממוני שנגרם למבקש עצמו, הינו 1476 ₪ (במעוגל כלפי מטה), בהתאם לשתי הקבלות שצורפו לעיל כנספחים 2-3 (אחת על 739.68 ₪ ואחת על 737.52 ₪); כאמור, המבקש לא היה מעלה בדעתו כלל להתארח במלון שאין לו שום תעודת כשרות, והוא התארח במלון אך ורק בשל מצג השווא שהוצג לו על ידי המשיבה.
57. אשר לנזק הממוני שנגרם לקבוצה בכללותה: מטבע הדברים, נזק כולל זה קשה לכימות מדויק בשלב זה, ותלוי בגורמים שידועים למשיבה, כגון מחירי האירוח לפי התקופות ולפי סוגי החדרים, רמת התפוסה במלון וכיו"ב (וזאת מעבר לקושי לשער את המספר המדויק של חברי הקבוצה). מכל מקום, בשלב ראשוני זה, ועד שיתקבלו נתונים מדויקים, מועמד הנזק הממוני על סך כולל של **26,280,000 ש"ח**, וזאת לפי החישוב המשוער הבא:
- (א) **מחיר לחדר ללילה בממוצע**: 750 ש"ח (חושב על פי המחירים הנצפים ב-booking, על הצד הנמוך).

- (ב) **מספר החדרים במלון**: מספר החדרים המלא הינו 52 (על פי אתר המלון), אולם, בהנחה

מקלה וראשונית כי המלון אינו נמצא באופן קבוע בתפוסה מלאה, מספר החדרים יועמד לצורך הבקשה בשלב זה על 39 חדרים (כ-75 אחוזי תפוסה בממוצע). בנוסף, על אף שמדובר במלון הממוקם בירושלים, בשכונה בעלת צביון מסורתי דתי, נניח בשלב ראשוני זה הנחה מקלה ולפיה לא כל אורחי המלון הינם שומרי כשרות, ולפיכך נעמיד את סך החדרים שאוכלסו ע"י שומרי כשרות, על 16 חדרים (כ-40 אחוז).

ג) **משך התקופה בה נמשכה ההטעיה** : כעולה מעדכוני הכשרות שצורפו לעיל, המלון אינו כשר (ובד בבד מוצג ככשר) לפחות מהתאריך 24.5.2017. לצורך החישוב בשלב ראשוני זה, יועמד משך תקופת ההטעיה על 6 שנים (2190 יום).

ד) בהתאם לכל הנ"ל, הנזק הממוני בשלב ראשוני זה מוערך כדלקמן: $2190 \times 16 \times 750$, דהיינו, **26,280,000 ש"ח**.

58. כאמור, מדובר בהערכות ראשוניות על דרך אומדן בלבד. הנתונים המדויקים מצויים באופן בלעדי בידי המשיבה ולמצער יש בידה לאתרם, בין היתר, באמצעות פרטי הקשר של האורחים, המוחזקים אצלה. המבקש שומר על זכותו לבקש את תיקון הבקשה דנא והתובענה המצורפת לה, בהתאם לנתונים נוספים שיגיעו לידי בעתיד.

2.ג. נזק לא ממוני

59. בהתייחס לראש נזק זה שאינו ניתן לכימות, מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק פיצוי אחד לכל אחד מחברי הקבוצה.

60. בע"א 1338-97 **תנובה מרכז שיתופי לשווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' תופיק ראבי** (נבו, 19.5.2003) (להלן: "**עניין תנובה**") התייחס בית המשפט לנזקו ולתחושותיו הקשות של מי שהוטעה ביחס לכשרותו של מזון:

"זכותם של צרכנים היא לקבוע מה יכניסו לפיהם ולגופם וממה יימנעו. מי שרוצה למשל לצרוך רק מזון כשר, ויסתבר לו בדיעבד שהמזון שהוצג תוך הטעיה איננו כזה, יחוש תחושת גועל ופגיעה באוטונומיה שלו [...] בכל המקרים הללו ובמקרים רבים אחרים שניתן להעלות על הדעת, ישנה פגיעה באוטונומיה של הפרט, אף שאין עמה נזק גוף או סכנה ממשית לנזק גוף. **לכל צרכן וצרכן העדפות בנוגע למזונותיו, העדפות המבטאות לעתים את האידאולוגיה שהוא מאמין בה כדרך לחיים נכונים או בריאים.** אכן, זה שאינו שומר כשרות יוכל לומר לשומר הכשרות: מה קרה אם אכלת מזון שאינו כשר; לא נגרם לך כל נזק. לא זו השקפתו של מי שמבקש לשמור על כשרות או לאכול רק מזון אורגני או מזון דל שומן. **הפגיעה באוטונומיה של הפרט כמצדיקה פיצוי כבר הוכרה בפסיקתו של בית-משפט זה: ע"א 2781/93 דעקה נ' בית החולים "כרמל", חיפה [3].** בעניין זה לא נמסר למטופלת מידע שהיה צריך להימסר לה בהתאם לחוק

זכויות החולה, תשנ"ו-1996. הטיפול הרפואי שבוצע לא גרם נזק. התביעה התבססה על פגיעה באוטונומיה בטענה שעצם ביצועו של טיפול בלא הסכמה הוא-הוא הנזק. בית-המשפט קבע כי נזק מעין זה הוא בר-פיצוי במסגרת עוולת הרשלנות והטיל פיצוי, אם כי בסכום שאינו גבוה (עמ' 684).

61. בענייננו, המשיבה גרמה לפגיעה חמורה באוטונומיה של המבקש ושל יתר חברי הקבוצה ועליה לפצותם בגין פגיעה זו.

62. המשיבה אף גרמה לפגיעה חמורה ברגשות הדת של המבקש ושאר חברי הקבוצה כהגדרתם לעיל. על חומרתה של פגיעה זו עמד בית המשפט העליון במספר הזדמנויות. כך למשל, בבג"ץ 5016-96 חורב נ' שר התחבורה ואח' (נבו 13/04/97) ציין כב' הנשיא א' ברק כך:

"דומה שאין מחלוקת, כי התחשבות ברגשות דתיים ובאורח חיים דתי, הולם את ערכיה של מדינת ישראל כמדינה יהודית. מדינה יהודית רגישה לרגשות הדת של כל אחד מבניה" (עמ' 44).

כן ראו: ת"א (שלום ת"א) 152444-02 שרון נ' פוד ארט בע"מ (נבו 17.10.2004) שם נכתב כך:

"ידוע וברור לי שישנם אנשים שאם יסתבר להם, בדיעבד, שהמזון שהוצג להם תוך הטעיה איננו כשר, יחוו תחושת גועל ופגיעה באוטונומיה שלהם" (עמ' 6).

63. מפאת קוצר היריעה, לא ניתן להרחיב, במסגרת בקשה זו, על האיסור החמור הגלום באכילת מאכל שאינו כשר, בראיה של אדם שומר כשרות. לדברים נודעת חומרה יתרה, בין היתר, משום שבהתאם להלכה ולאמונה היהודית, יהודי שאוכל מאכל שאינו כשר, ניזוק רוחנית, ללא קשר לשאלה האם הוא "אשם" באכילת האיסור, אם לאו.

64. ניתן רק לדמיין באיזו תחושה נתקף אדם, המקפיד כל חייו על הימנעות מאכילה או שתיה של מוצרים לא כשרים (אף כשהדבר כרוך בהוצאות כספיות משמעותיות ובוויתורים מפליגים לצורך כך), כאשר הוא מגלה שאכל את אותם מאכלים שמהם הקפיד תמיד להימנע, והנחשבים מבחינתו ל"שיקוף הנפש". תחושה זו מתעצמת עוד יותר שעה שמדובר בהטעיה מכוונת שנגרמה במסגרת "נופש", שעברו שילם אותו אדם טבין ותקילין.

65. בדומה לכך, לא קשה לדמיין את תחושת הרמיה, האכזבה וההלם של אדם, כאשר המקום שבו התארח ובו נתן את אמונו, הטעה אותו במכוון, ולא בנקודה שולית אלא בעניין מהותי ביותר בעיניו.

66. בהתבסס על פגיעה חמורה זו באוטונומיה וברגשות הדת של המבקש ושל יתר חברי הקבוצה, יש לחייב את המשיבה לשלם למבקש ולחברי הקבוצה, כמפורט להלן.

67. הנזק הלא ממוני שנגרם למבקש מועמד לצורך הבקשה והתובענה, באופן שמרני, על סך של 1000 ₪.

68. אשר לסך הנזק הלא ממוני שנגרם לקבוצה בכללותה: גם נזק זה תלוי בגורמים שונים שידועים למשיבה, כגון רמת התפוסה במלון וכיו"ב. מכל מקום, בשלב ראשוני זה, ועד שיתקבלו נתונים מדויקים, מועמד הנזק הממוני על סך כולל של **70,080,000 ש"ח**, וזאת לפי החישוב המשוער הבא:

(א) **מספר החדרים במלון**: מספר החדרים המלא הינו 52 (על פי אתר המלון), אולם, בהנחה מקלה וראשונית כי המלון אינו נמצא באופן קבוע בתפוסה מלאה, מספר החדרים יועמד לצורך הבקשה בשלב זה על 39 חדרים (כ-75 אחוזי תפוסה בממוצע). בנוסף, על אף שמדובר במלון הממוקם בירושלים, בשכונה בעלת צביון מסורתי דתי, נניח בשלב ראשוני זה הנחה מקלה ולפיה לא כל אורחי המלון הינם שומרי כשרות, ולפיכך נעמיד את סך החדרים שאוכלסו ע"י שומרי כשרות, על **16 חדרים** (כ-40 אחוז).

(ב) **מספר האורחים שומרי הכשרות במלון**: על אף שחלק מהחדרים (הסוויטות וכיו"ב) מכילים יותר משני אנשים, בשלב ראשוני זה ייעשה החישוב לפי הנחה של זוג לחדר, ולפיכך 16 חדרים משמעותם **32 אורחים שומרי כשרות במלון**.

(ג) **משך התקופה בה נמשכה ההטעיה**: כעולה מעדכוני הכשרות שצורפו לעיל, המלון אינו כשר (ובד בבד מוצג ככשר) לפחות מהתאריך 24.5.2017. לצורך החישוב בשלב ראשוני זה, יועמד משך תקופת ההטעיה על 6 שנים (2190 יום).

(ד) בהתאם לכל הנ"ל, הנזק הממוני בשלב ראשוני זה מוערך כדלקמן: $2190 \times 32 \times 1000$, דהיינו, **70,080,000 ש"ח**.

69. גם כאן, מדובר כאמור בהערכות ראשוניות על דרך אומדן בלבד. הנתונים המדויקים מצויים באופן בלעדי בידי המשיבה ולמצער יש בידה לאתרם, בין היתר, באמצעות פרטי הקשר של האורחים, המוחזקים אצלה. לפיכך, גם בהקשר של הנזק הלא ממוני, המבקש שומר על זכותו לבקש את תיקון הבקשה והתובענה בהתאם לנתונים נוספים שיגיעו לידי בעתיד.

ד. התאמת התובענה להתברר כתובענה ייצוגית

70. במקרה דנא, כתוצאה ישירה של מעשיה האסורים של המשיבה, נגרמו למבקש וליתר חברי הקבוצה נזקים ממוניים ולא ממוניים, לרבות פגיעה באוטונומיה, בחופש הבחירה, בחופש הרצון, בחופש ההתקשרות וכן תחושות שליליות של עוגמת נפש, מיאוס, כעס, תסכול ותחושת רמיה שנגרמו כתוצאה מהטעייתם. מדובר בנזקים שהמחוקק ביקש להגן על ציבור הצרכנים מפניהם, בין היתר באמצעות חוק הגנת הצרכן.

71. לעניין התאמתן של טענות לפגיעה באוטונומיה של הפרט ונזקים בלתי ממוניים אחרים להתברר על דרך תובענה ייצוגית, מופנה בית המשפט הנכבד בין היתר לפסק דינו של בית המשפט העליון בעניין **תנובה**, שם אושרה החלטת בית המשפט המחוזי להכיר בתובענה כייצוגית על יסוד נזקים לא ממוניים שגרמה תנובה לחברי הקבוצה:

"אינני סבורה שעלינו לקבוע כי רק נזק ממוני יכול להצדיק תביעה ייצוגית. לתובע נגרם לכאורה נזק לא ממוני שאיננו עניין של מה בכך, ודי בכך כדי להכשיר את תביעתו כתביעה ייצוגית..."

ובהמשך:

"הפגיעה, שלא כדין, ברגשותיו של אדם כתוצאה מאי-כיבוד זכות היסודית לעצב את חייו כרצונו, מהווה פגיעה ברווחתו של אותו אדם, והיא נכנסת לגדר הגדרת 'נזק' האמורה. זאת, בין שנראה בה משום פגיעה ב'נוחותו' של אדם, ובין שנראה בה משום 'אבדן או חיסור כיוצאים באלה', כלשון הגדרת נזק בסעיף 2 לפקודה. אכן, עמדנו על מרכזיותה של הזכות לאוטונומיה בעיצוב זהותו וגורלו של האדם בחברה שבה אנו חיים. ראינו את חשיבותה של זכות זו ליכולתו לחיות כפרט חושב ועצמאי. מתבקשת המסקנה כי זכות זו היא חלק חיוני, בלתי נפרד, באינטרס של אדם 'בנפשו, בנוחותו ובאשרו'..."

72. כן מופנה בית המשפט הנכבד לדבריו של בית המשפט העליון בפסק הדין בערעור על פסק הדין הסופי בעניין תנובה, במסגרת ע"א 10085/08 תנובה - מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק ראבי ז"ל (פורסם בנבו 4.12.2011), שם נקבע בין היתר:

"בעניין דעקה הכיר המשפט הישראלי לראשונה בכך שהנזק הלא ממוני הכרוך בפגיעה באוטונומיה הוא 'נזק' כמובנו בפקודת הנזיקין וככזה הינו בר פיצוי..."

"...הזכות היסודית לאוטונומיה, כך קבע בית המשפט בעניין דעקה, היא הזכות העומדת לכל אדם 'להחליט על מעשיו ומאוייו בהתאם לבחירותיו, ולפעול בהתאם לבחירות אלה'. זכות זו, כך נקבע, חובקת את כל ההיבטים המרכזיים בחייו של אדם, וממנה משתמע, בין היתר, כי 'לכל אדם חירות מפני התערבות בגופו ללא הסכמתו'. עוד נקבע כי חרות זו היא אחד הביטויים של הזכות החוקתית לכבוד הנתונה לכל אדם והמעוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו..."

"...רציונלים אלה אשר הובילו בעניין דעקה להכרה ולמתן הגנה ופיצוי בגין פגיעה באוטונומיה של הגוף, יפים ושימיים גם באותם המקרים שבהם נפגעת האוטונומיה של הניזוק בהיבטים מרכזיים אחרים של חייו, כתוצאה משלילת חופש הבחירה שלו ומהפרת חובת הגילוי כלפיו..."

ובהמשך :

"...ראש הנזק הנתבע בענייננו נוגע לנזק לא ממוני מסוג פגיעה באוטונומיה. לגבי ראש נזק זה נפסק כי אין צורך להוכיח קשר סיבתי בין אי גילוי המידע הרלבנטי לבין בחירתו של הניזוק..."

"...הרציונלים שהנחו בהקשר זה את בית המשפט בעניין דעקה ובעניינים אחרים הנוגעים לרשלנות רפואית ישימים בה במידה גם לגבי פגיעה באוטונומיה הנגרמת כתוצאה מעוולה צרכנית שמבצע עוסק המטעה את הצרכן. אכן, באי הגילוי עצמו טמונה שלילת כוח הבחירה מן הצרכן. ובענייננו, באי פירוט הסיליקון כאחד מרכיביו של המוצר שללה תנובה מן הצרכנים את האפשרות לבחור ולהחליט באופן מושכל האם הם מעוניינים לרכוש ולצרוך אותו. די בכך על מנת להוכיח כי הפגיעה באוטונומיה נגרמה..."

73. בנוסף מופנה בית המשפט הנכבד אל סעיף 2 לפקודת הנזיקין, הקובע כי המונח "נזק" כולל גם אובדן או חסר לא ממוני כגון **אובדן נוחות** וכיוצא באלה. כן, מופנה בית המשפט הנכבד אל ת"צ 38449-04-11 שטיין טל נ' יוניליוור ישראל מזון בע"מ (נבו, 20/01/13) שם נקבע כך :

"פקודת הנזיקין (נוסח חדש) מכירה גם בנזק של 'חסר נוחות', כפי שנקבע בסעיף 2 של הפקודה: 'נזק' - אובדן חיים, אבדן נכס, נוחות, רווחה גופנית או שם-טוב, או חיסור מהם, וכל אבדן או חיסור כיוצאים באלה; דהיינו, גם חוסר נוחות הוא בגדר נזק..."

74. הנה כי כן, לא יכול להיות חולק על כך שתובענה זו היא מסוג התובענות שראויה להתברר כתובענה ייצוגית.

ה. הנימוקים לאישור התובענה כייצוגית

75. המבקש יטען כי יש לאשר את התובענה כייצוגית בהתאם להוראות סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות הקובע כך : "3(א). לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה **כמפורט בתוספת השנייה** או בעניין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית". בהתאם לפרט 1 לתוספת השנייה בחוק, ניתן להגיש כתובענה ייצוגית **"תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו"**. בענייננו, אין חולק כי המשיבה הינה בגדר "עוסק" בהיותה "מוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק" – ראו : ס' 1 לחוק הגנת הצרכן.

76. סעיף 4(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות קובע מי רשאי להגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית ובשם מי, כדלקמן :

"4(א). אלה רשאים להגיש לבית המשפט בקשה לאישור תובענה ייצוגית כמפורט להלן:

(1). אדם שיש לו עילה בתביעה או בעניין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם – בשם אותה קבוצה"

77. סעיף 4(ב)(1) לחוק קובע כך:

"4(ב). לעניין סעיף זה, כאשר אחד מיסודות העילה הוא נזק –
(1). בבקשה לאישור שהוגשה בידי אדם כאמור בסעיף קטן (א)(1) – די בכך שהמבקש יראה כי לכאורה נגרם לו נזק"

78. סעיף 8(א) לחוק קובע כך:

"8(א) בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל אלה:
(1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה;
(2) תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין;
(3) קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת; הנתבע לא רשאי לערער או לבקש לערער על החלטה בעניין זה;
(4) קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב".

ה.1. התובענה מעוררת שאלות מהותיות משותפות של עובדה ו/או משפט שסביר שיוכרעו לטובת הקבוצה

79. המבקש יטען כי התובענה מעוררת את השאלות העובדתיות ו/או המשפטיות הבאות:
- א) האם המלון הטעה את המבקש (וכן את יתר חברי הקבוצה) במעשה ו/או במחדל ו/או בעל פה ו/או בכתב, ביחס לשאלת הכשרות המלון?
 - ב) האם המלון הציג עצמו כ- "כשר" שעה שהוא כלל לא החזיק בתעודת כשרות?
 - ג) האם המלון מכר ו/או הציע למכירה ארוחה "כשרה" שלא הייתה כשרה בפועל?
 - ד) האם המלון הציג עצמו, באופן כוזב, כמפוקח על ידי "הרבנות ירושלים"?
 - ה) האם המלון פגע ביכולתם של חברי הקבוצה לקבל החלטה אם להתקשר בעסקה עמו, באופן שבו חופש ההתקשרות שלהם כצרכנים נשלל ו/או נפגע מהותית?
 - ו) האם המלון הפר את חובת הגילוי שלו לחברי הקבוצה בכך שלא גילה להם על הפגם ו/או על האיכות הנחותה של ה- "כשרות" במלון?
 - ז) האם יש לראות את המלון כמי שהפר את האיסור בדבר הטעיית הצרכן גם מכוח הטעיה בפרסומת?

80. מדובר בשאלות משותפות לכלל חברי הקבוצה, בין היתר מהטעם שכולם נחשפו בצורה כזו או אחרת, למצג הכוזב, ומשום שאצל כולם קיים קשר סיבתי מובהק בין המצג הכוזב לבין ההחלטה להתארח במלון. כמו כן, קיימת אפשרות יותר מסבירה ששאלות אלה יוכרעו לטובת הקבוצה, בין היתר, בשל העובדה שמדובר בהטעיה מכוונת, מודעת, רחבה ועקבית, אשר אפילו עתה, בשלב מקדמי זה, גובתה בראיות מוכחות ומוצקות.

ה. התובענה הייצוגית הינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין

81. במקרה שבו הבקשה תידחה חלילה, ובירור התובענה לא ייעשה בדרך של תובענה ייצוגית, הדבר עלול לגרום להגשת מספר רב של תביעות נפרדות, וזאת שעה שהסוגיה בה נדרשת הכרעה הינה זהה לכלל חברי הקבוצה המונה מאות (אם לא אלפי) אנשים וכאמור, קיימת אפשרות יותר מסבירה שזו תוכרע לטובתם.

82. ברי, כי ריבוי תביעות כאמור יכביד על בית המשפט שלא לצורך ואף יאלץ את המשיבה עצמה לנהל מספר רב של הליכים בערכאות שונות ברחבי הארץ. הדבר יביא בהכרח לבזבוז זמנם של בית המשפט, של המשיבה ושל חברי הקבוצה ואף עלול לגרום להכרעות סותרות.

83. בנוסף, קיים חשש שחלק גדול מחברי הקבוצה לא יפעלו למיצוי זכויותיהם במסגרת הליך משפטי מורכב אל מול המשיבה שהינה בעלת אמצעים. כן, קיים חשש שחלק גדול מחברי הקבוצה כלל אינם מודעים לזכויותיהם שנרמסו ובהיעדר תובענה ייצוגית הם לא יזכו לסעדים אשר להם הם זכאים על פי דין.

84. כמו כן, התובענה הייצוגית דנא תסייע להרתעת המשיבה ושל מעוולים אחרים כדוגמתה, הסומכים על חוסר המעש של "הצרכן הבודד" (והלא מאוגד) ומנצלים לרעה את כוחם כנגדו. מדובר בפגיעה חמורה בזכויות שהעניק המחוקק לצרכן הבודד והדברים מקבלים משנה תוקף עת עסקינן במשיבה בעל אמצעים כבמקרה דנא.

ה. עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת ובתום לב

85. עניינו של המבקש בתובענה זו זהה לעניינם של שאר חברי הקבוצה. המבקש, אשר נפגע ממעשיה וממחדליה של המשיבה, "הרים את הכפפה", ביצע את הבדיקות הנדרשות והגיש את הבקשה דנא בשם כלל חברי הקבוצה אשר נפגעו מעוולות המשיבה. כאמור, מדובר בשירות לציבור הנעשה גם ברמה הפרוספקטיבית על מנת למנוע את הפגיעה בלקוחות פוטנציאליים נוספים בעלי מכנה משותף לזה של המבקש ויתר חברי הקבוצה. בנסיבות אלה, קיים יסוד סביר להניח כי המבקש ייצג בדרך הולמת ובתום לב את עניינם של חברי הקבוצה.

ו. הסעדים המבוקשים

86. בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן סעד הצהרתי לפיו המלון אינו "כשר" וכי הוא אינו מפוקח על ידי אף גוף כשרות רשמי; וכן סעד הצהרתי הקובע כי המשיבה הטעתה את חברי הקבוצה בקשר

עם סוגיית הכשרות והפרה את הוראות חוק הגנת הצרכן וחוק איסור הונאה בכשרות עת הציגה את המלון כ- "כשר" אף שאינו מחזיק בתעודת כשרות.

87. בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על מתן צו עשה למשיבה המורה לה להסיר את מצגיה המטעים; וכן להורות על מתן צו מניעה האוסר עליה להציג, בכל דרך שהיא, את המלון כ- "כשר", לרבות הארוחות המוגשות בו.

88. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבה לפרסם הודעה שמטרתה ליידע את כל לקוחותיה, הן בעבר והן לקוחות עתידיים-פוטנציאליים בהצהרות דלעיל.

89. חשיבותם של סעדים אלה נובעת, בין היתר, מתכליתה של התובענה הייצוגית ככזו המסייעת להתגבר על הכשל שנוצר בשל תופעת תת האכיפה. ראו: ת"א (מחוזי חיפה) 1169-07 **הראל נ' שטראוס מחלבות בע"מ** (נבו 20.10.2010), בעמ' 10.

90. בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבה בתשלום פיצוי כספי בגין הנזקים שגרמה, הממוניים והבלתי ממוניים. כאמור לעיל, המבקש מעריך את סך הנזק המצטבר שנגרם לחברי הקבוצה על דרך האומדנה בסכום כולל של כ- 96,360,000 ₪ (צירוף של הנזק הממוני ושל הנזק הבלתי ממוני כפי שפורטו לעיל).

91. לחילופין ולמען הזהירות, ככל שיתברר כי פיצוי כאמור אינו מעשי מסיבה כזו או אחרת, מתבקש בית המשפט הנכבד לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 20(ג1) לחוק תובענות ייצוגיות ולהורות על מתן פיצוי לטובת הציבור בזיקה לערך המוגן שנפגע כתוצאה ממעשי ו/או מחדלי המשיבה.

ז. שכר טרחת ב"כ המבקש והגמול למבקש

92. בהתאם להוראות סעיף 22(ב) וסעיף 23(ב) לחוק תובענות ייצוגיות, מבוקש כי שכ"ט באי כוח המבקש ייגזר באחוזים משווי הסכום שיושב לחברי הקבוצה, ובהתחשב בין היתר בעקרונות הבאים:

א) חשיבות התביעה ותרומתה למניעת הטעיה ולאכיפת הוראות הדין, בדגש על חוק הגנת הצרכן וחוק איסור הונאה בכשרות.

ב) התועלת לחברי הקבוצה כתוצאה מההליך – עסקינן במצב שבו המשיבה מטעה בצורה שיטתית ומכוונת את לקוחותיה לאורך שנים, ולא בנושא שולי אלא בעניין שהם מגדירים אותו כציפור נפשם ממש.

ג) כמות העבודה, שיעור ההוצאות והעמל אשר השקיע וישקיע המבקש וב"כ בהכנתה, כתיבתה וניהולה של התביעה ובקשת האישור.

93. כאמור לעיל, בשלב ראשוני זה עומד סך הפיצוי הכולל המבוקש על 96,360,000 ₪. המספר המדויק של חברי הקבוצה, וכפועל יוצא הנזק הכולל, יהיו בסופו של יום בהתאם לקביעת בית

המשפט לאחר ניהול ההליך ובחינת הראיות.

94. מוצע, כי שכ"ט ב"כ המבקש ייקבע בשיטת האחוזים, בהתאם להחלטה המנחה שניתנה על ידי בית המשפט העליון בע"א 2046/10 **עזבון המנוח שמש נ' רייכרט**, פ"ד סה(2) 681 (2012), ובעיקר בפסקה 16 שם; וכי הגמול הנפרד למבקש עצמו יעמוד על כשליש מסכום זה.

ח. סמכות עניינית ומקומית

95. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית לדון בבקשה, נוכח שווין המצטבר של תביעותיהם של כלל הנמנים על חברי הקבוצה, העולה על 2.5 מיליון ₪. כמו כן, לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית לדון בבקשה, נוכח מיקום המלון בעיר ירושלים.

ט. בקשות אישור קודמות

96. הח"מ ביצעו בדיקה בפנקס התובענות הייצוגיות בהתאם לסעיף 5(א)(2) לחוק. נכון למועד הגשת הבקשה, לא רשומה בפנקס בקשה לאישור או תובענה ייצוגית, תלויה ועומדת, אשר השאלות המהותיות של עובדה או משפט המשותפות לחברי הקבוצה דנא, כולן או חלקן, זהות או דומות בעיקרן לשאלות כאמור המתעוררות בבקשה דנא.

י. סוף דבר

97. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כמבוקש ברישא לבקשה זו.

98. בקשה זו נתמכת בתצהירו של המבקש, מר אילן ביטון.

99. בהתאם לתקנה 3(א)(1) לתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010, בקשה זו ונוסח התובענה המצורפת לה יימסרו, בד בבד עם הגשתה, לממונה על הגנת הצרכן.

100. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

טל שחף, עו"ד

ד"ר יחיאל וינרוט, עו"ד

ד"ר י. וינרוט ושות' – משרד עורכי דין

ב"כ המבקש

תצהיר

אני הח"מ, אילן ביטון, נושא ת"ז שמספרה 022956957, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

1. אני עושה תצהירי זה בתמיכה לבקשה לאישור תובענה ייצוגית כנגד חברת א.ז. שפע השקעות בע"מ, ח.פ. 513948976 (להלן: "**הבקשה**" ו- "**המשיבה**", בהתאמה).

2. אני תושב ישראל שומר תורה ומצוות. התארחתי במלון בשני מועדים שונים: בשבת פרשת נח, החל מיום 28.10.2022 ועד ליום 29.10.2022. בעבור אירוח זה שילמתי סך של 739.68 ₪. העתק קבלה מצ"ב כנספח 2; ובשבת פרשת תצווה, החל מיום 3.3.2023 ועד ליום 4.3.2023. בעבור אירוח זה שילמתי סך של 737.52 ₪. העתק קבלה מצ"ב כנספח 3;

3. המשיבה היא חברה פרטית המאוגדת כדין בישראל. המשיבה מחזיקה ומפעילה את מלון אגריפס בוטיק (Agripas Boutique Hotel) בעיר ירושלים.

4. המשיבה פרסמה (ועודה מפרסמת) את המלון בתמוצה רחבה ובמסגרת פרסום זה היא הציגה ומציגה מצגי שווא, ולפייהם המסעדה אשר במסגרתה מוגשות הארוחות במלון הינה "כשרה" ואף הגדילה לעשות ובמספר הזדמנויות הציגה עצמה ככשרה "מהדריק" וכמחזיקה בתעודת כשרות מטעם "רבנות ירושלים". זאת, למרות שהמסעדה אינה כשרה ואינה מפוקחת על ידי הרבנות ירושלים (או כל גוף מוסמך אחר).

5. המשיבה הציגה (ועודה מציגה) מצג כוזב של עובדה, בדיעה שהיא כוזבת, מתוך כוונה שהציבור הנמנה על חברי הקבוצה שהינם "כל שומרי הכשרות אשר התארחו במלון אגריפס בוטיק ירושלים שבבעלות המשיבה החל מיום 24.5.2017 ועד למועד הגשת הבקשה" (להלן: "**הקבוצה**"), יפעל בהתאם למצג זה. כפי שיתואר להלן, האנשים אשר התארחו במלון על בסיס המצג הכוזב, "נפלו בפח" ונכשלו באיסור חמור של אכילת אוכל שאינו כשר.

6. המשיבה, אשר מודעת היטב לשיעור שומרי הכשרות המתארחים אצלה במלון (בין היתר, בשל חזותם; בשל הבקשות הרבות ל- "עזיבה במוצאי שבת" שאף היו כרוכות בתשלום; בשל הפניות הרבות המתקבלות בנושאי שירותי הדת במלון כאמור בנספח 4 המצ"ב; ועוד), עושה כן במזיד ובכוונה מכוון, והכל מתוך מטרה להגדיל את מספר הלקוחות שלה ולהפיק רווח כלכלי.

7. להלן מספר דוגמאות למצגים כוזבים של המשיבה שאיתרתי ברשת האינטרנט:

(א) באתר הבית של המלון נכתב כך (עד היום הזה): "Our breakfast counts with a Kosher Certificate". העתק צילום מסך מצ"ב כנספח 5.

(ב) בעמוד המלון באתר Agadoo נכתב, תחת הכותרת "אינטרנט וכשרות", כך: "כשרות – כשר מהדריק". העתק צילום מסך מצ"ב כנספח 6.

(ג) בעמוד המלון באתר "פשוט ישראל" נכתב, בין היתר, כך: "במלון מוגשות ארוחות בוקר

- (הערות: קונטיננטלית וכשרה). העתק צילום מצ"ב כנספח 7.
- ד) בעמוד המלון באתר Booking נכתב, בין היתר, כך: "במקום האירוח יש מסעדה כשרה באישור הרבנות הירושלמית". העתק צילום מצ"ב כנספח 8. משפט זה נכתב גם באתר Agoda. העתק צילום מצ"ב כנספח 9.
- ה) במהלך חודש ינואר 2020 אחד המתארחים הפוטנציאליים שלח שאלה באתר Booking: "מה כשרות המלון?". ביום 24.1.2020 אתר Booking פרסם את תשובת המלון: "רבנות ירושלים". העתק צילום מצ"ב כנספח 10.
- ו) במקום אחר באתר Booking נכתב כך: "breakfast info continental, Kosher". העתק צילום מצ"ב כנספח 11.
- ז) בעמוד המלון באתר Easy נכתב, תחת שם המלון, כך: "בית מלון כשר". העתק צילום מצ"ב כנספח 12.
8. בנוסף, להלן מקבץ דוגמאות לכך שהמשיבה מטעה את קהל לקוחותיה גם באמצעות מענה טלפוני ואו פרונטלי מטעמה:
- א) ביום 30.4.2023 התקשרתי למלון ושאלתי את פקידת הקבלה איזו כשרות יש למלון. האחרונה השיבה: "רבנות ירושלים". אולם לאחר ששאלתי לשמו של המשגיח, האחרונה התחילה להתפתל ולאחר המתנה העבירה את השיחה לפקיד קבלה אחר. כאשר שאלתי את פקיד הקבלה האחר האם המלון מחזיק בתעודה מטעם "הרבנות ירושלים", הוא השיב בשלילה ואמר שהתעודה היא מטעם "איגוד הרבנים של הרב ויצמן" וכי היא נמצאת בקבלה. העתק תמלול השיחה מצ"ב כנספח 13.
- לא זו בלבד שארגון "איגוד הרבנים" אינו מוסמך לתת כשרות (ומיותר לציין כי הוא אינו "רבנות ירושלים" ואין קשר בינו לבין "רבנות ירושלים"), אלא שחמור מכך, מדובר בארגון שפורסמה לגביו הזהרה מפורשת מטעם היחידה הארצית לאכיפת חוק איסור הונאה בכשרות התשמ"ג-1983, תחת הכותרת "מצג כשרותי בניגוד לחוק". העתק הזהרת היחידה הארצית מצ"ב כנספח 14;
- ב) ביום 30.4.2023 התקשרתי למלון ושאלתי את פקידת הקבלה האם יש למלון כשרות. פקידת הקבלה השיב במהירות, תוך שהוא בולע את המילים, כך: "אגדת מהדרין ירושלים". לאחר שתמהתי על כך שאיני מכיר את ה-"כשרות" הזו, השיב פקידת הקבלה: "זה שם הכשרות [...] זה מה כתוב אני לא יודע". ביקשתי את הטלפון של אותו גוף, אולם פקידת הקבלה אמר לי שאין מספר טלפון על התעודה. העתק תמלול השיחה מצ"ב כנספח 15.
- ג) ביום 30.4.2023, בשעה 21:31, נכנסתי למלון ושאלתי את פקידת הקבלה האם יש למלון כשרות. הפקיד השיב מייד: "רבנות ירושלים" אולם כאשר ביקשתי לראות את התעודה, הפקיד הציג לי תעודה אחרת (שאינה תעודת כשרות) אשר לא רק שהמילים "רבנות ירושלים" אינן כתובות בה, אלא שצוין בה מפורשות כך: "המקום בפיקוח רבני פרטי ואינו בפיקוח/כשרות מהרבנות". העתק תמלול הסרטון מצ"ב כנספח 16.

(ד) ביום 16.7.2023 מכרה שלי בשם תמי ימין פנתה למלון ושאלה האם למלון יש תעודת כשרות. פקיד הקבלה השיב: "כן יש כשרות". בעקבות זאת, הגב' ימין ביקשה לקבל את מספר הטלפון של המשגיח, ובשיחה עם "המשגיח" הוא אמר לה כך: "אני אומר המטבח הוא אך ורק חלבי והוא מפקח על ידינו. כן". בהמשך, חזר על הדברים: "אני אומר זה אך ורק חלבי יש להם מטבח חלבי בלבד והוא מפקח על ידינו הוא כשר כן". כאשר הגב' ימין שאלה מי זה "הם" ומה זה איגוד הרבנים, השיב המוקדן: "איגוד הרבנים זה כמו ארגון צוהר אבל חרדי" ומיד לאחר מכן ניתק באופן המדגים היטב את חששו מהכיוון שאליו הולכת השיחה. העתק תמלול ההקלטה שהגב' ימין מסרה לי מצ"ב כנספת 17.

9. איני יודע ממתני המלון אינו מחזיק בתעודת כשרות מטעם הרבנות ירושלים; אולם, ברור שלכל הפחות החל מיום 24.5.2017 (אם לא קודם לכן) המלון אינו מחזיק עוד בתעודת כשרות. כך, בין היתר:

(א) בהודעה שמסרה הרבנות הראשית לישראל ביום 24.5.2017 נכתב כך: "לשאלת רבים הננו להודיע בשם רבנות ירושלים כי אין למלון אגריפס בירושלים תעודת הכשר ופיקוח מטעמה כלל, וזאת חרף המצג הכשרותי של בד"ץ יתרת הכשרות המתבצע בניגוד לחוק איסור הונאה בכשרות התשס"ג 1983 [...] יובהר כי בביקורת של מפקחי היחידה הארצית במקום נמצא כי במקום מטבח המשמש לחלבי בלבד ואף אינו מהדרין כמוצג וזאת על אף שבפרסומים שונים מופיע כי מוצע אירוח במלון לחג השבועות ומבדיקה מתברר כי האירוח צפוי לכלול גם ארוחות בשריות. אין לרבנות כל אחריות למקום ושומר נפשו ירחק!". העתק הודעת עדכון כשרות מיום 24.5.2017 מצ"ב כנספת 18.

בהקשר זה יובהר, כי "בד"ץ יתרת הכשרות", הנזכר בעדכון הג"ל כמי שהעניק למלון שירותי פיקוח, הינו גוף שגם לגביו פרסמה הזהרה מטעם היחידה הארצית לאכיפת חוק איסור הונאה בכשרות, ולפיה גוף זה "אינו מוסמך בשום אופן להעניק תעודת הכשר בהתאם לחוק איסור הונאה בכשרות". העתק עדכון הונאת כשרות מיום 28.12.2006 מצ"ב כנספת 19:

(ב) בהודעה שמסרה הרבנות הראשית לישראל ביום 27.3.2018 נכתב כך: "ירושלים: מרבנות ירושלים נמסר כי למקומות הבאים אין תעודת כשרות או שהוסרה תעודת הכשרות: מלון אגריפס, רח' אגריפס". העתק הודעת עדכון כשרות מיום 27.3.2018 מצ"ב כנספת 20.

(ג) ביום 18.7.2023 פניתי למנהל תחום פיקוח ברבנות הראשית לישראל, הרב רפאל יוחאי, ושאלתי אותו האם המלון החזיק בתעודת כשרות מאת הרבנות במהלך 6 השנים האחרונות. ביום 12.9.2023 התקבלה תשובת הרב רפאל יוחאי כדלקמן "שלום רב, בהתאם לנתונים שנמסרו על ידי הרב שמואל זמלמן – מנהל אגף כשרות ושחיטה ברבנות והמועצ"ד ירושלים, למקום לא היתה תעודת כשרות מטעם מזה חמש שנים לפחות למלון אגריפס על כל המשתמע. למותר לציין כי הצגת המלון על ידי בעליו ככשר בכתב ללא תעודת כשרות בתוקף מרבנות מוסמכת מהווה עבירה על חוק איסור הונאה בכשרות התשס"ג – 1983". העתק תכתובת המייל מיום 12.9.2023 מצ"ב כנספת 21.

10. לדברים נודעת חומרה יתרה שעה שהמשיבה ונציגיה ידעו ויודעים היטב כי הם מטעים את ציבור לקוחות. להלן מקבץ דוגמאות לתגובות שאספתי אשר נכתבו על ידי לקוחות המלון:

- (א) ביום 14.7.2022 נכתבה באתר Booking התגובה הבאה: "אין כשרות לארוחת בוקר בשונה ממש [כך במקור - הח"מ] שהציגו בכניסה למלון" העתק אסמכתא מצ"ב כנספח 22.
- (ב) ביום 16.8.2022 נכתבה באתר booking התגובה הבאה: "כמעט סגרנו ארוחת בוקר במלון, אך כשבאנו לראות את תעודת הכשרות מצאנו שהיא בכלל לא מעודכנת והיא מלפני כשלוש שנים. שבעיניי זה דבר חמור מאוד שהפקידה בטלפון אומרת שהכשרות מהודרת בהשגחת הרבנות מהדרין ירושלים וזה מכשיל הרבה יהודים". העתק אסמכתא מצ"ב כנספח 23.
- (ג) ביום 1.1.2023 נכתבה באתר Booking התגובה הבאה: "restaurant is kosher but not teouda". העתק אסמכתא מצ"ב כנספח 24.
- (ד) ביום 4.5.2023 נכתבה באתר Booking התגובה הבאה: "כשרות הארוחות במלון הינה ע"י 'איגוד רבנים'. על אף שבאתר המלון היה כתוב שהארוחות הינם בכשרות הרבנות ירושלים". העתק אסמכתא מצ"ב כנספח 25.
- (ה) ביום 1.6.2023 נכתבה באתר Booking התגובה הבאה: "...חבל שהמלון לא מדגיש כי הכשרות שלו איננה של הרבנות אלא של גוף פרטי שהרבנות לא מאשרת כלל..." העתק אסמכתא מצ"ב כנספח 26.

11. הנה כי כן, המשיבה מטעה לאורך השנים בידועין את ציבור לקוחותיה ולא רק שהיא מציגה את עצמה ככזב "כשרה" (ולעתים אף כ"כשרה למהדרין"), אלא אף מציגת ספציפית כי היא מחזיקה בכשרות מטעם רבנות ירושלים, וזאת בזמן שאין בידה תעודת כשרות כלשהי מאת שום גוף מוסמך, תוך שהיא עושה שימוש עקבי, פעם אחר פעם, בגופים שאינם מוסמכים כלל לתת תעודת כשרות, ואף חוצאו לגביהם הזהרות מפורשות מאת היחידה הארצית לאכיפת חוק הונאה בכשרות. התנהלות המשיבה מלמדת בבירור, כי מדובר במהלך ציני מכוון ומחושב, כעניין שבשיטה, והכול על חשבון ציבור לקוחותיה התמימים במטרה להתעשר על חשבונם שלא כדין וממניעים של בצע כסף.

12. בהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי, המשיבה הינה "עוסק" וחברי הקבוצה הינם "צרכנים" כהגדרתם בחוק הגנת הצרכן. מדובר בנוות שירות דרך עיסוק ובמקבל שירות לשימוש שיקרו אישי. במקרה דנא, ההטעיה דנא נעשתה הן במעשה, הן במחדל, הן בכתב, הן בעל פה ובעניין מהותי. כמתואר לעיל, המשיבה הטעתה אותי (וכן את הציבור כולו) במעשה ובמחדל, בעל פה ובכתב ביחס לטיבו ומהותו של השירות במלון. כך, המשיבה הציגה עצמה כ- "כשרה" שעה שהיא לא מחזיקה במועדים הרלוונטיים בתעודת כשרות. כמו כן, המשיבה הציגה עצמה באופן כוזב כמפוקחת על ידי "הרבנות ירושלים" ובכך את הטעתה את הציבור ביחס לשם השירות; לזהות נותנו; ולחוות דעת מקצועית שניתנה לגבי טיבו.

13. בהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי, התנהלות המשיבה אף עולה לכדי הפעלת השפעה בלתי הוגנת ולכדי הפרה של חובת הגילוי לצרכן. במקרה דנא, ברי כי אילו המשיבה הייתה מגלה לי ולשאר ציבור לקוחותיה הנמנים על חברי הקבוצה כי היא אינה מחזיקה בידה בתעודת כשרות, לא רק

שהדבר היה מפחית באופן משמעותי מערכו של הנכס מבחינתם, אלא שאני ושאר חברי הקבוצה לא היו מתארחים במלון כלל.

14. בהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי, המשיבה אף אחראית להטעיה בפרסומת מכוח היותה מי שמטעמו נעשתה הפרסומת. כאמור, המשיבה ידעה היטב כי היא אינה מחזיקה בתעודות כשרות וקל וחומר שהיא ידעה שאין בידה תעודות כשרות מאת "הרבנות ירושלים", אולם הדבר לא מנע ממנה מלפרסם את המלון כ"כשר" (ולעתים אף "כשר מהדרין"), ועוד בהשגחת "רבנות ירושלים".

15. כאמור, המשיבה פרסמה את המלון כ- "כשר", ובמספר הזדמנויות אף הציגה אותו כ- "כשר מהדרין" ואף כמפוקח מטעם "הרבנות ירושלים". בפועל, מסתבר כי כל מצגי המשיבה היו כוזבים. בהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי, המשיבה רמסה ברגל גסה את הוראות החוק אשר נועד, בין היתר, למנוע הטעיה של כל אותם צרכנים המבקשים לשמור על דיני הכשרות ומנהגיה. כך, בין היתר המשיבה הפרה את סעיף 3(א) לחוק איסור הונאה בכשרות האוסר על הונאה ב- "בית אוכל"; וכן את סעיף 5 האוסר על הונאה במכירה. משמעות הדברים ברורה וחמורה.

16. בהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי, המקרה דנא נכנס בגדר עוולת התרמית כהגדרתה בפקודת הניקין. בענייננו, המשיבה הציגה מצג כוזב של עובדה בדיעה שהיא כוזבת, ולכל הפחות מתוך קלות ראש, ומתוך כוונה שציבור הצרכנים שהוטעה יפעל על פי מצג זה. במקרה דנא, אני וכל אותם אלה שנמנו על חברי הקבוצה פעלנו על סמך המצב הכוזב וסבלו, עקב כך, בין היתר, נזק ממון.

17. בהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי, המשיבה התרשלה בקיום חובתה כלפי וכלפי שאר חברי הקבוצה.

18. בהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי, בהתנהלותה של המשיבה כמפורט לעיל, היא הפרה גם את חובותיה החוזיות במישור מערכת היחסים החוזיות שבינה לבין חברי הקבוצה; שהרי בינה לבין חברי הקבוצה, מתקיימים יחסיים חוזיים אשר נוצרים במסגרת הסכם ההתקשרות בין הצדדים. כמו כן, העובדה שהמשיבה הציגה ומציגה לחברי הקבוצה מצגי שווא מטעים ואסורים, מהווה הפרה של החובה המוטלת עליה לנהוג בתום לב ובדרך מקובלת.

19. בהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי, חובת המשיבה לפצות אותי ואת חברי הקבוצה, קמה גם מכוח התעשרותה של המשיבה שלא במשפט. המשיבה למעשה מנצלת את פערי הידע והכוחות שבינה לבין חברי הקבוצה, תוך שהיא מטעה אותם ומפרה את חובות הגילוי המוטלות עליה מכוח החוק. כתוצאה מכך, המשיבה "קוצרת" לעצמה "רווח עולתי" משמעותי שלא היה מגיע לידיה לו קיימה את חובותיה על פי דין ובכך היא למעשה מתעשרת שלא כדין על חשבון חברי הקבוצה. במקרה דנא, המשיבה שילשלה כספים לכיסה אך בשל הפרות הדין על ידה, כאשר אלמלא מעשיה ו/או מחדליה, היא לא הייתה זוכה בכספים כלשהם מאת לקוח שומר כשרות כלשהו.

20. בהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי, המשיבה הפרה את חובותיה בין היתר לפי חוק הגנת הצרכן

ועל פי חוק איסור הונאה בכשרות והתנהגות זו עולה לכדי הפרת חובה חקוקה כמשמעותה בסעיף 63 לפקודת הנזיקין. החובות החקוקות אשר הופרו על ידי המשיבה, נועדו לטובת כלל צרכניה, ובכללם אני וחברי הקבוצה. כן ברור, כי מעשיה ו/או מחדליה המטעים והאסורים של המשיבה, העומדים בניגוד לחובותיה, הם "הגורם בלעדיו אין" לנזקים שנגרמו.

21. במעשיה המתוארים לעיל, המשיבה גרמה לי ולשאר חברי הקבוצה הנזק ממנוי והן (ואף בעיקר) נזק שאינו ממנוי, כמפורט להלן.

22. כאמור, המשיבה הטעתה אותי ואת כל מי שהתארח במלון על סמך מצג השווא שהוצג לו. לפיכך, על המשיבה להשיב לי ולחברי הקבוצה את הסכום שגבתה בגין האירוח במלון במועדים הרלוונטיים.

23. סך הנזק הממוני שנגרם לי הינו 1476 ₪ (במעוגל כלפי מטה), בהתאם לשתי הקבלות שצורפו לעיל כנספחים 2-3 (אחת על 739.68 ₪ ואחת על 737.52 ₪).

24. לא הייתי מעלה בדעתי כלל להתארח במלון שאין לו שום תעודת כשרות, והתארחתי במלון אך ורק בשל מצג השווא שהוצג לי על ידי המשיבה.

25. אשר לנזק הממוני שנגרם לקבוצה בכללותה: מטבע הדברים, נזק כולל זה קשה לכימות מדויק בשלב זה, ותלוי בגורמים שידועים למשיבה, כגון מחירי האירוח לפי התקופות ולפי סוגי החדרים, רמת התפוסה במלון וכיו"ב (וזאת מעבר לקושי לשער את המספר המדויק של חברי הקבוצה). מכל מקום, בשלב ראשוני זה, ועד שיתקבלו נתונים מדויקים, מועמד הנזק הממוני על סך כולל של 26,280,000 ש"ח, וזאת לפי החישוב המשווער הבא:

(א) מחיר לחדר ללילה במוצא: 750 ש"ח (חושב על פי המחירים הנצפים ב-booking, על הצד הנמוך).

(ב) מספר החדרים במלון: מספר החדרים המלא הינו 52 (על פי אתר המלון), אולם, בהנחה מקלה וראשונית כי המלון אינו נמצא באופן קבוע בתפוסה מלאה, מספר החדרים יועמד לצורך הבקשה בשלב זה על 39 חדרים (כ-75 אחוזי תפוסה במוצא). בנוסף, על אף שמדובר במלון הממוקם בירושלים, בשכונה בעלת צביון מסורתי דתי, נניח בשלב ראשוני זה הנחה מקלה ולפיה לא כל אורחי המלון הינם שומרי כשרות, ולפיכך נעמיד את סך החדרים שאוכלסו ע"י שומרי כשרות, על 16 חדרים (כ-40 אחוז).

(ג) משך התקופה בה נמשכה ההטעיה: כעולה מעדכוני הכשרות שצורפו לעיל, המלון אינו כשר (ובד בבד מוצג ככשר) לפחות מהתאריך 24.5.2017. לצורך החישוב בשלב ראשוני זה, יועמד משך תקופת ההטעיה על 6 שנים (2190 יום).

(ד) בהתאם לכל הנ"ל, הנזק הממוני בשלב ראשוני זה מוערך כדלקמן: $2190 \times 16 \times 750$, דהיינו, 26,280,000 ש"ח.

26. בהתייחס לנזק ה—"לא ממנוי" שאינו ניתן לכימות, מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק פיצוי אחיד לכל אחד מחברי הקבוצה. המשיבה גרמה לפגיעה חמורה באוטונומיה וברגשות הדת שלי

ושל יתר חברי הקבוצה ועליה לפצותנו בגין פגיעה זו. לדברים נודעת חומרה יתרה, בין היתר, משום שבהתאם להלכה ולאמונה היהודית, יהודי שאוכל מאכל שאינו כשר, ניזוק רוחנית, ללא קשר לשאלה האם הוא "אשם" באכילת האיסור, אם לאו. התחושה הקשה מתעצמת עוד יותר שעה שמדובר בהטעיה מכוונת שנגרמה במסגרת "נופש" שנרכש בכסף רב.

27. הנזק הלא ממוני שנגרם לי מועמד לצורך הבקשה והתובענה, באופן שמרני, על סך של 1000 ₪.

28. אשר לסך הנזק הלא ממוני שנגרם לקבוצה בכללותה: גם נזק זה תלוי בגורמים שונים שידועים למשיבה, כגון רמת התפוסה במלון וכיו"ב. מכל מקום, בשלב ראשוני זה, ועד שיתקבלו נתונים מדויקים, מועמד הנזק הממוני על סך כולל של 70,080,000 ש"ח, וזאת לפי החישוב המשוער הבא:

(א) מספר החדרים במלון: מספר החדרים המלא הינו 52 (על פי אתר המלון), אולם, בהנחה מקלה וראשונית כי המלון אינו נמצא באופן קבוע בתפוסה מלאה, מספר החדרים יועמד לצורך הבקשה בשלב זה על 39 חדרים (כ-75 אחוזי תפוסה במוצא). בנוסף, על אף שמדובר במלון הממוקם בירושלים, בשכונה בעלת צביון מסורתי דתי, נניח בשלב ראשוני זה הנחה מקלה ולפיה לא כל אורחי המלון הינם שומרי כשרות, ולפיכך נעמיד את סך החדרים שאוכלסו ע"י שומרי כשרות, על 16 חדרים (כ-40 אחוז).

(ב) מספר האורחים שומרי הכשרות במלון: על אף שחלק מהחדרים (הסוויטות וכו') מכילים יותר משני אנשים, בשלב ראשוני זה ייעשה החישוב לפי הנחה של זוג לחדר, ולפיכך 16 חדרים משמעותם 32 אורחים שומרי כשרות במלון.

(ג) משך התקופה בה נמשכה ההטעיה: כעולה מעדכוני הכשרות שצורפו לעיל, המלון אינו כשר (ובד בבד מוצג ככשר) לפחות מהתאריך 24.5.2017. לצורך החישוב בשלב ראשוני זה, יועמד משך תקופת ההטעיה על 6 שנים (2190 יום).

(ד) בהתאם לכל הנ"ל, הנזק הממוני בשלב ראשוני זה מוערך כדלקמן: $2190 \times 32 \times 1000$, דהיינו, 70,080,000 ש"ח.

29. גם כאן, מדובר כאמור בהערכות ראשוניות על דרך אומדן בלבד. הנתונים המדויקים מצויים באופן בלעדי בידי המשיבה ולמצער יש בידה לאתרם, בין היתר, באמצעות פרטי הקשר של האורחים, המוחזקים אצלה.

30. במקרה דנא, כתוצאה ישירה של מעשיה האסורים של המשיבה, נגרמו לי וליתר חברי הקבוצה נזקים ממוניים ולא ממוניים, לרבות פגיעה באוטונומיה, בחופש הבחירה, בחופש הרצון, בחופש ההתקשרות וכן תחושות שליליות של עוגמת נפש, מיאוס, כעס, תסכול ותחושת רמיה שנגרמו כתוצאה מהטעייתם. בהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי, תובענה זו היא מסוג התובענות שראויה להתברר כתובענה ייצוגית.

31. בהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי, יש לאשר את התובענה כייצוגית בהתאם להוראות סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות.

32. בהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי, השאלות שתובענה זו מעוררת הינן משותפות לכלל חברי הקבוצה, בין היתר מהטעם שכולם נחשפו בצורה כזו או אחרת, למצג הכוזב, ומשום שאצל כולם קיים מטבע הדברים קשר סיבתי מובהק בין המצג הכוזב לבין ההחלטה להתארח במלון. בהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי, קיימת אפשרות יותר מסבירה ששאלות אלה יוכרעו לטובת הקבוצה, בין היתר, בשל העובדה שמדובר בהטעיה מכוונת, מודעת, רחבה ועקבית, אשר אפילו עתה, בשלב מקדמי זה, גובתה בראיות מוכחות ומוצקות.

33. ענייני בתובענה זו זהה לעניינם של שאר חברי הקבוצה. אני, אשר נפגעתי ממעשיה וממחדליה של המשיבה, "הרמתי את הכפפה", ביצעתי את הבדיקות הנדרשות ופעלתי להגשת הבקשה בשם כלל חברי הקבוצה אשר נפגעו מעולות המשיבה. כאמור, מדובר בשירות לציבור הנעשה גם ברמה הפרוספקטיבית על מנת למנוע את הפגיעה בלקוחות פוטנציאליים נוספים.

34. הנני מצהיר כי זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

אישור

הריני מאשר, כי ביום 27.9.2023 הופיע לפני עו"ד מר. אהרן מרחוב תובל 40, רמת גן, מר אילן ביטון, נושא ת.ז. 022956957. ההופעה לפניי בוצעה באמצעות היוועדות חזותית אשר מתועדת אצלי, כאשר המצהיר מופיע לפניי על גבי הצג, עת הצהרתו מושא האימות לפניי והוא מצהיר בפניי כי הוא מצוי במדינת ישראל בזמן החתימה והאימות, והוא מסכים לתיעוד החזותי ועשיית השימוש בו. לאחר שהזהרתי את המצהיר, כי עליו להצהיר את האמת, וכי הוא צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר הנ"ל את נכונות הצהרתו, אשר הוצגה לי במלואה במסגרת ההיוועדות החזותית וחתם עליה מולי.

טל שחר, עו"ד
מ.ר. 79763
חתימת עורך הדין

חתימת המצהיר